

EL POBLE: CATALA

Director: I. RIBERA i ROVIRA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
EST. 16. TELEFON 2298

ANY XII. NÚM. 3627 -- BARCELONA, DIVENDRES, 26 DE FEBRER DE 1915 -- UN NÚM. 5 CÉNTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

EL SIGLO

FI D'INVENTARI SEMESTRAL

Del 15 al 27 de febrer

SALDOS

Ocasions excepcionals

en Prendes confeccionades,
Alfombres, Genres de punt,
Calçat, Corbates,

Llançes, Sedes i
teixits de cotó

en peça i troços, que's salden a

Preus reduïdíssims

Roba blanca, Manteleries, etc.

L'HERENCIA

El patrimoni espiritual del poble de Catalunya només pertany a aquells patriotes que sempre han posat l'ideal patri pel damunt de les conveniències partidaries i personals.

Hi han hagut partits catalans, per als quals el moviment patriòtic ha constituït una mera p'at'forma electoral, un tòpic verbalista, una estridència més o menys apaibagada segons el tarannà de l'enemic. Exemple de partits de aquesta mena ens l'ofereix la Lliga Regionalista.

En el transeurs de deu anys, els qui encara sortosament no hem perdut la memòria, els regionalistes han sotmès el seu patriotisme a les més varies i polifacètiques evolucions. Veritables panells de campanar, els regionalistes han establert un eclecticisme polític, que ha sigut l'element de dissolució més eficaç pels ideals. El catalanisme i el liberalisme, dos pregoners sentiments arrelats en el cor del poble de Catalunya, s'han vist tempestejats per la venalitat, per l'oportunistisme immoral a voltes, dels regionalistes.

Es llarga i dolorosa la sèrie de concussions comeses per la part de la Lliga. Que recordin les campanyes atribulades dels seus homes contra institucions catalaníssimes, les conxorxes amb els representants del caciquisme centralista, el compadregatge amb tots els governs centrals. Quan la opinió patriòtica dels regionalistes s'havia de manifestar, sempre el seu gest o les seves paraules han sigut un agravi per Catalunya. Ells morfinizaren el cant dels Segadors, ells reiscloaren el caciquisme, ells pastaven, pastelejaven amb tot polític madrileny que's feia la gara-gara, ells s'han mogut sempre dintre una política de personalismes d'esquena a Catalunya.

I si a la patria li han fet sovint aquests maneaments, a l'ideal lli-

guerra. Ells han anat excluint a gràtuit del seu clòs partidari tots els esperits liberals que's revoltaven contra l'opressió reaccionaria dels directores de la Lliga. Ells transformaren la Solidaritat, en medi de reorganització de les forces dretistes. Ells introduïren els carlins en les corporacions populars de les quals se'ls en havia foragitat per sempre. Ells acceptaren l'imposició de les extremes dretes, otorgant a una oligarquia com la Defensa Social, la beligerància que negaren a un partit popular com el nacionalista, que sempre guerregjaren empesos pel seu odi a la Llibertat. I és encara aquest odi i el seu desamor patriòtic lo que obliga els regionalistes a injuriar la Bèlgica i a menyspreuar la França i l'Anglaterra emportats per la seva boja germanofília.

Fills pròdics, els regionalistes han anat malbaratant el patrimoni lliberal i patriòtic del poble de Catalunya, i en la seva fal·lera perdularia avui ja s'han barrotat l'herència i es troben sense norma, sense bandera, sense ideal que'ls guiï.

Si volen arvorar la bandera de l'amor a Catalunya, diem-los que menteixen: aquesta bandera l'han enfonzada quan els ha convingut i nosaltres, els nacionalistes, els qui sempre l'hem enlairada en lo més encòs de la lluita pel damunt de la nostra política, a l'hora de la brega ens hem trobat sols perquè els regionalistes havien desertat covardament del nostre costat, abandonant la santa bandera de les reivindicacions patries.

Si intenten rehabilitar el sentit de la seva política, diguem-los que han traït els ideals de llibertat del nostre poble, i a tot allò on gireu la vista, els veureu en amigable conxorxa amb la gent més reaccionària de Catalunya, repartint-se el botí de la seva fecció.

Ells han rebaixat el concepte

honrat de la política catalana. Forjadors d'un sistema de propaganda a base d'una moralitat verbalista, llençant continuament, amb raó o sense raó, damunt de l'adversari l'estigma d'immorals, ells, a les corporacions públiques, de sota mà han intervingut en els afers més vergonyosos, trobant-los sempre compromesos en els grans negocis, en tot allò—segons frase pintoresca i gràfica d'un promotor regionalista—que deixava un marge de quatre mil pessetes per amunt. I els grans moralistes en teoria, s'han barrejat en la pràctica amb els mateixos elements que ells han bescantat per immorals. En la Exposició Internacional, en la Mancomunitat...

En la Mancomunitat, sí. Un dels aspectes més odiosos de la política regionalista, és aquest afany d'acaparament. Tot s'ho apropren, tot s'ho fan seu: allà on hi ha un empleu burocràtic o una pesseta a guanyar, ells s'hi llençen com una bandada de garces. I per aconseguir això passen per tot. Que en la lluita ideològica se'ls guerregi, tant se'ls endona. Mentre els deixin gaudir de les seves fàcils sinecures. En Prat de la Riba reb al cancell de la porta presidencial el propi Lerroux, estreyent-li afablement la mà dreta i l'esquerra, en un gest indicador d'immobilitzar-les-hi, perquè en el govern provincial ningú hi pot posar mà fora els regionalistes. Però això sí, quan per la defensa dels ideals populars s'ajunten tots els homes i els partits d'esquerra, els regionalistes criden i es revoltent.

I així va passant la farsa lli-gaire... Fins que ja és arribada la hora de que'l poble de Catalunya demani comptes als regionalistes de l'ús que han fet d'aquesta herència espiritual, lliberal i patriòtica, que s'han fet malbé en quatre dies.

IDEARI

Sarah

Entre tantes mutilacions com s'acompleixen actualment al dolç país de França, cap de tan dolorosa per tot el món de l'art com la de la gran actriu Sarah que acaba de ser-li amputada una cama. Per aquest fet, la dona admirable, que és escultora, pintora, conferenciant, que reuneix totes les gràcies i totes les qualitats, que sembla posseir aquell prodigiós secret de Ninon de Lenclos ja que en plena vellesa representa les més joves heroïnes, per aquest fet lamentable durà retirar-se de l'escena. I amb ella se acaba una època floreixent de la dramaturgia francesa.

El nom de la gran tràgica omple tot un llarg període. Ella va portar un altre de renovació a l'escena, ella va saber fressar-se un camí únic de glòria, ella va saber fer-se un art especial que era de ella i de ningú més. Sardou per ella va crear un gènere de tragèdia, i la Gismonda vol·lada de palmes i la Theodora entre la pompa de la cort de Bizanci, varen triomfar plenament davant del públic, iniciant una època de singular floreixement teatral. I després es vestia de Hamlet i de la tragèdia innocent de Musset esbocava la dolorosa figura de Llorenç de Medici, la pàlida figura devorada per una febre interior de venjança. I la gran creació de Margarita Gautier que s'atxeca per damunt de tot el romanticisme potant i humaníssima, trobava en ella una justícia heroïna. I després cengia al seu front els vells de penitència de Teresa d'Àvila per dir els versos desgraciats de Catulle Mendès. I aquella furia de l'esperit popular, Teroigne de Mericourt, després dels dies sangnants de la revolució, finava entre visions terribles en la celda obscura de la Salpetrière. I així la gran tràgica ha caminat cap a la posta, fins a encarnar la capoespal figura de Isabel de Anglaterra; així ha arribat a la seva fi la dolça Meisenda de Trípoli, la pobre joventut dolorosa de l'Aligot imperial de les ales morrentes.

L'AMIC.

ECOS

HOMENATGE A UN MESTRE
La Comissió de Foment del Municipi de Badalona, està estudiant la manera de portar a cap amb el major llum possible, un homenatge en honor del difunt mestre de primeres lletres de aquella ciutat, don Francesc Feliu i Vugués, d'acord amb l'instància presentada pels deixebles agraiats i puerorosos del mateix.

Aquest acte en projecte a la bona memòria del savà i bondados pedagóg badaloní, se celebrará segurament en la vinenta primavera.

EL NOSTRE POETA NACIONAL
Amb el títol «Mossen Jacinto Verdader (Recordis dels set anys darrers de sa vida)» el nostre bon amic l'exquisit col·leccionador de les esplèndides «Cançons de Panderes», en Valeri Serrà i Boddú, ha començat a publicar una tanda d'articles en «Lo Pla d'Urgell» de Bellpuig, del qual n'és ell Director.

Com és sabut, el company Serra va conèixer molts anys amb l'immortal poeta publicant junts el setmanari «La Creu del Montseny», durant la publicació del qual esdevingueren fets que resten gairebé ignorats.

A jutjar per l'interès que desperta tot lo que's refereix al nostre gran poeta nacional, és d'alabar la decisió del senyor Serra, que per lo que promet en el primer article, és de creure que serà lligit amb molta delectança tot lo que conti de l'autor de «L'Atlàntida», en les seves relacions amb el Director de «El Urbión», don S. Pey-Ordeix.

ESTIONS D'EN COROMINAS
Amb referència a la trista situació en que's troba a Mèxic aquella família catalana de la qual parlàvem fa uns quants dies, el nostre gran amic en Pere Corominas, que va interessar-se per la sort de la mateixa, posant-li els seus prestis de diputat i les seves bondats de cor, ha rebut del ministre d'Estat, Marqués de Lema, una carta molt atenta, en la qual li anuncia que ha escrit al nostre Cònsol a Veracruz interessant-li procuri la repatriació d'aquells germans nostres.

Al propi temps ha indicat que activi la reclamació formulada per als mateixos amb motiu dels atropells de que varen ésser víctimes per part de les tropes del Govern mexicà.

Felicitem coralment a l'amic Corominas per l'èxit de les seves gestions, tot alegrant-nos de que, gràcies an ell, trobi aviat el seu port de refugi aquella desgraciada família catalana.

HISTORIC
Tenim un amic que sent un amor franciscà per totes les besties, especialment per als gats.

Es tanta la simpatia que li inspiren aquests, que quan ne troba algun, co-negut d'ell o no, sigui de la casta que sigui, com si volgués saludar-lo, se li dirigeix, manyac, somrient, igual que si tractés d'un amic o d'una criatura xamossa, fent-li un «boob! boob!» molt expressiu.

L'altre dia, el nostre amic anava per al Passeig de Gràcia, i al ésser davant del Teatre de Novitats, s'escau a passar un moço de magatzem, de company amb un gòç de presa que havia sortit a pendre el sol, al qual, com sempre fa amb tots els cans, va saludar-lo amb un «boob! boob!» molt eufònic.

I el moço, dirigint-se al gòç, va dir:—Respon-li, Muley, respon-li. Digali: bé i vostè?—

ESTA
Aquesta simpàtica i humil revista literària i independent que veu la llum a Molins de Rei, prepara per al dia 28 d'aquest mes, en el «Mundial-Palace», un «lunch» de confraternitat per haver entrat en el quart any de la seva publicació.

An aquest «lunch» hi assistiràn els redactors, col·laboradors i entusiastes del sudit periòdic, i junts canviaran impressions respecte al propòsit que tenen els seus fundadors de traslladar «Esta» a Barcelona.

Es molt d'elogiar l'actitud d'aquesta modesta revista que, sense lligams de capella ni subjeccions d'escola, va treballant ardidament i fa obra sàpia i meritòria.

CANÇONER

PLUJA

DE PAUL VERLAINE

Ploia sobre'l meu cor
com plou en la ciutat.
Que és aquesta llangor
que penetra mon cor?

Do'ç brogit de la pluja
per terra i pels teulats!
Per un cor que s'anuja
al cant de la pluja!

Hi plou sense rad
en mon cor que s'acora...
Què? Sense traïció?
Mon dol no té rad.

Es el pitjor dolor
el no saber perquè,
sense odi i sens amor
mon cor te tant dolor!

BROMAIRE

Comitè de Juventuts Republicanes

del districte VII

GRAN MITING

de propaganda electoral que's celebrará el diumenge,
dia 28, a dos quarts d'onze del matí, al

TEATRE SORIANO

i en el que hi pendrán part els següents oradors:

G. Duch i Salvat, Joan Balaguera, Oriol Martorell,
Rafel Ullé, J. Ribera i Rovira, Emilià Iglesias,
Alexandre Lerroux i Pere Corominas

CRÓNICA LITERARIA

La primera impremta a Espanya

Torna a posar d'actualitat la tan debatuda qüestió dels orígens de la impremta espanyola la publicació d'un fascicle degut a don Manel Serrano i Sanz, sots el següent títol: «La impremta de Zaragoza es la més antiga de España; Prueba documental».

Recordarem breument els antecedents d'aquesta espínosa qüestió dels orígens tipogràfics espanyols, en que Barcelona i València han vingut disputant-se, durant més d'un segle, la gloria d'haver hostatjat les primeres premses d'imprimir i d'haver produït els primers documents de la bibliografia ibèrica. Ja en el segle XVIII en Capmany havia advocat a favor de la primacia de Barcelona; i en Villaroya, seguint al P. Méndez, havia obtingut per València. Els valencians, en realitat, podien aduir el testimoni d'alguns llibres impresos en la ciutat del Turia en 1474 i 1475; mentres que en Capmany argumentava partint de donades poc segures.

En aquestes circumstancies se realitzà l'any 1833 la troballa d'un exemplar de la «Gramàtica d'en Mates», en la qual consta que fou impresa aquella en Barcelona l'any 1468. El canonge Ripoll, partint de aquest fet, que semblava resoldre en definitiva la qüestió, proclamà aleshores que Barcelona era la primera ciutat d'Espanya on fou introduïda la impremta.

Emperò, heu's-aquí que, tretze anys després, un valencià, en Josep d'Orga, comparegué declarant errada la data de la nostra «Gramàtica». En Salvà insistí encara sobre aquesta errada, fent veure la impossibilitat de què en 1864 pogués estampar-se en la nostra ciutat, i com a conseqüència, tornant a València l'honor que la troballa del canonge Ripoll li havia per un temps fet perdre.

Vingué l'any 1874, i els valencians se disposaren a commemorar el quart centenari de la introducció de la impremta a Espanya. Aleshores s'entaulà una memorable polèmica entre els partidaris de València i els de Barcelona. Emperò, en resum, la opinió predominant fou la dels primers; i el fet de la «Gramàtica d'en Mates», amb la seva data de 1468, hagué d'ésser deixat de banda.

La raó de la errada tipogràfica en la data del colofó del llibre barceloní havia estat, doncs, generalment acceptada, convenint tothom en que València havia degut ésser la primera en veure treballar les premses; fins que, en aquests anys darrers, el nostre amic l'Eudalt Canibell tornà a resucitar l'antiga qüestió, publicant en edició facsimil la famosa «Gramàtica d'en Mates» i disertant llargament a favor de la possibilitat de que la data de 1468 fos certa, i no errada com se l'havia volgut suposar.

Contra la opinió d'en Canibell i dels partidaris de la impremta barcelonina, havia publicat el senyor Sempere i Miquel, quasi simultàniament el seu estudi intitulat: «De la introducció i establiment de la impremta en las coronas de Aragón y Castilla, y de los impresores de los incunables catalanes», (Barcelona, 1909), en el qual el seu autor presentava sots un nou aspecte el tan debatut problema. De moment, donava per errada la data de la «Gramàtica»; i la entrada per València dels primers impressors era per ell acceptada en principi. De lo que's tractava, doncs, era de reconstituir, partint dels documents coneguts, la història d'aquella suposada companyia d'impressors que començà les seves tasques a València, imprimint-hi alguns llibres, i, en primer lloc, «Les Obres o Trobes en labors de la Verge Maria», a les que s'atribueix la data de 1474.

De deducció en deducció, heu's-aquí, segons el senyor Sempere i Miquel, com degué realitzar-se la introducció de la impremta a la península. Un innojo de Poblet, en Blai Romeu (o Romero), trobant-se a Nàpols per aquelles dates, tin-

gué l'iniciativa de fer beneficiar del nou invent la nostra patria, a qual efecte feu constituir una colla d'impressors (és a dir, una reunió del personal i l'utillatge necessaris per a exercir la novella industria d'imprimir amb tipus de metall movibles), els quals passaren a establir-se a València. Les raons per a que aquesta companyia entrés a Espanya per la ciutat valentina i no per Barcelona, foren, segons el senyor Sempere, d'ordre polític: la guerra civil dels dotze anys, sostinguda pels partidaris del Príncep de Viana contra el rei Joan II, la invasió del Rosselló per les tropes franceses, etc.; causes d'intranquil·litat per al país, que dissuadiren de venir a la nostra ciutat als portadors de l'art de la estampa, els quals s'hagueren de decidir per València, aleshores tranquil·la i floreixent. Això era l'any 1474, i, durant alguns mesos només, pogueren treballar els impressors sense destorb ni competidors, fins que una circumstancia excepcional els feu canviar de residència.

Aquesta circumstancia, que obligà a fugir de València als primers impressors per a venir a Barcelona, fou determinada pel senyor Sempere: hagué d'ésser la peste bubònica, que assolà amb rigor extraordinari aquella ciutat, causant-hi molt nombroses víctimes. Per això des de l'any 1475 desapareix la impremta de València i apareix a Barcelona, on els mateixos impressors imprimiren un llibre de circumstancies, el tractat sobre «Epidèmia i Peste», de Valasco de Taranto.

Heu's-aquí, emperò, que també s'es declarada la glàndula en la nostra ciutat; i aleshores, segons el senyor Sempere, anaren els impressors a Saragoga.

D'aquesta manera, per meres hipòtesis, sense aduir cap nou document d'importància sobre els que ja eren coneguts, explicà l'autor que comentem, les primeres evolucions de l'art d'imprimir en terres de la Corona d'Aragó.

La troballa de que ara ens dona notícia el senyor Serrano i Sanz, tira per terra tota aquesta enginyosa construcció del senyor Sempere i Miquel. En 5 de janer de 1473, segons una escriptura que acaba d'aparèixer en l'Arxiu de Protocols de Saragoga, tres alemanys, anomenats Enric Botel (que després trobem imprimit sol a Lleida), Jordi Holtz i Joan Plank, se constituïren en societat per a exercir l'art de la estampa. En Botel figura ésser el cap o director de la colla, essent ell qui, segons lo pactat, havia de procurar als altres els materials i les ensenyances de la nova professió.

Tenim, doncs, que, des de l'any 1472 probablement en Botel ja devia treballar sol amb la seva impremta a Saragoga; i des de 1473 fins a 1475, associat amb els seus dos companys i deixebles damunt citats. En 1476 apareix en Botel ja associat a Saragoga mateix, amb un altre alemany, en Pau Hurus, amb el qual imprimiren el llibre dels «Furs» d'Aragó, segons consta en altre document notarial de que també es donada notícia en el fascicle del senyor Serrano i Sanz. De l'any 1478 son els primers llibres d'en Botel a Lleida, on hagué de traslladar-se al dissoldre la seva societat amb l'Hurus, el qual continuà imprimint a Saragoga.

De resultes d'aquestes noves averiguacions, la visió que teníem dels orígens de la impremta espanyola queda del tot modificada. No és sols la teoria del senyor Sempere la que roman destruïda, sinó també la dels valencianistes, en la forma quan menys, que era usualment acceptada. Resulta, de fet, que els impressors de València no foren els sols qui havien començat a imprimir a Espanya, en 1474. Al mateix temps, i abans que'ls, altres impressors exercien la mateixa professió a Saragoga, i no consta en lloc que ni una ni altres fossin els introductors de la nova invenció que en tanta de manera havia de transformar el món.

I de la «Gramàtica d'en Mates» i què

pot creure's en a partir d'aquest moment? Si, segons ara consta, s'imprimia a Saragossa en 1472 i és tan difícil d'acceptar que quatre anys abans en Gherlino practiqués a Barcelona una indústria, que, així com així, havia degut entrar a Saragossa passant potser per la nostra ciutat?

Per ara i tant, la nostra «Gramàtica» segueix en peu, amb la seva data de 1408; podrà aquesta ésser discutida, tant con se vulgui; empero cada nova averiguació sobre els orígens tipogràfics espanyols, vé a afavorir la possibilitat d'aquella data, contra la qual no ha pogut mai aixecar-se cap argument decisiu.

R. MIQUEL I PLANAS

AVÍS

El primer de març, la Redacció i Administració de *El Poble Català* quedaran instal·lades al carrer de Corts Catalanes, núm. 640, principal, entre passeig de Gràcia i carrer de Claris.

Una carta expressiva

En Massó i Torrents treu el seu nom del manifest dels Amics de la Unitat Moral d'Europa.

Del nostre estimat amic, l'eminent bibliotecari de l'Institut d'Estudis Catalans, En Jaume Massó i Torrents, n'hem rebut la carta següent que publicuem amb la major satisfacció, per constituir una franca reivindicació dels sentiments i de l'amor a la França i a la causa dels Aliats que cordialment comparteix el seu autor:

Sr. Director d'EL POBLE CATALA

Apreciat senyor i amic: Li agrairé que tingui la bondat de publicar la carta que li acompanyo.

Sempre de vostè afectuós amic,

J. Massó Torrents

Barcelona, 25 febrer 1915.

Estimat amic Ors: Com sabeu, vaig posar el meu nom al peu del manifest per l'Unitat moral de Europa sense cap entusiasme, accedint a l'invitació vostra i a la meua creença de que altres firmes seguirien, ajuntant-se a les d'alguns noms de persones, l'opinió de les quals sobre el present conflicte havia de simpatitzar amb la meua. El record de la nostra amistat ja antiga i continuada va decantar-me, obeint al mateix temps, després d'una lectura massa rabenta del vostre escrit, a sentiments de humanitat. Llegint-lo amb més atenció, després de certa propaganda que heu fet d'aquest document, del que sou primer firmant, m'he adonat que'm sento més allunyat cada dia de la vostra manera d'apreciar l'actual guerra. Per altre part, com que la vostra campanya, que tothom lliga amb el manifest, resulta netament antifrancesa i antianglesa i en conseqüència absolutament contrària a les meves simpaties, i fereix els ideals de tota la meua vida, us demano que'm relieueu de tota obligació i que esborreu el meu nom que considero retirat del document. Ultra això, hi lleigixo entre els firmants els noms de tants pocs companys d'idees i d'estudis que'm sembla que, tot escrivint-vos, vaig recobrant una llibertat que en un moment d'ofuscació havia perduda.

Esperant que no considerareu aquest acte en cap manera com minva de la nostra amistat que tant apreio, soc sempre vostre amb dilecció,

J. MASSÓ TORRENTS

El monument a En Pi i Margall

Després de reproduir el nostre article amb aquest títol publicat en les nostres planes, «Foment de Reus, estimat confrare nacionalista republicà, hi fa aquest comentari:

«Trobem molt acerta l'idea, i més que acerta la justa, i no cal dir amb quant entusiasme ens hi adherim si en lloc d'ésser Barcelona qui vol aixecar el monument al gran republicà, a l'apòstol del federalisme, en Francisco Pi i Margall, fos tota Catalunya qui li aixequés un monument a la capital.

Si els organitzadors també ho creguessin així, comptin amb nostre més lleial i entusiàstic concurs.

El tinent d'alcalde i president de la Comissió executiva del monument a en

Pi i Margall, don Martí Matons, ens ha dit que la Comissió actual no ha deixat de banda el compliment de la missió que té confiada.

Prova d'això, que fa un parell de dies que s'ha rebut una lletra de l'eminent escultor català, en Miquel Blay, dient que està treballant de ferm en fer el projecte de monument que li confia la Comissió.

Aquesta no vol seguir procediments de enlluernament. Es proposa col·locar la primera pedra i no parar els treballs fins a l'inauguració del monument. Però ha d'advertir que tractant-se d'un monument que ha d'alçar-se a la memoria de tant gran patriota en un dels més bells indrets de la ciutat, no pot fer-se una obra mesquina, i per lo tant, tindran de recullir-se més fonsos, fomentant la subscripció, així que la situació s'acleari i torni la pau als esperits.

D'aquesta manera podrà ésser tot Catalunya la qui contribueixi a l'erecció del monument al gran polític català.

L'Audiencia

Causa contra assassinat

A un quart d'onze del matí es reprenghé ahir a l'Audiencia la vista de la causa per assassinat i assassinats frustrats instruída contra Julià Ribera.

La gentada era major que abans d'ahir

ESpanya i Portugal

El zollverein ibèric
El nou tractat hispano-portugués

IV

Quan real i verdaderament a la Lliga hi cabia tothom que volgués treballar per l'espandiment dels més purs ideals patriòtics i socials; quan se podia ser regionalista sense haver d'anar de braçet amb els carlins; quan els esperits liberals del catalanisme no podíem ni sisquerra somniar que en un diari orgue d'un partit català s'hil·lenosés damunt d'una progressiva i exemplar nacionalitat com Bel·gica l'infamia d'una reprobació injuriosa, en aquells temps llunyans, que ja semblen auriolats amb el sagrat prestigi del mite, *La Veu de Catalunya* se referia en aquests termes en un article editorial tractant d'aquest important tema econòmic, article firmat amb el pseudònim M. de Bellpuig, pertanyent al redactor-en-cap de aquell diari En Joan Torrendell, esperit liberal que no va poguer aguantar la dictadura reaccionària dels elements regionalistes, tenint d'emigrar a Amèrica. Diu així l'article:

«Interview» amb En Ribera i Rovira

Rectificació de la política econòmica peninsular

«Qüestió d'actualitat són les relacions econòmiques que s'han d'establir entre Portugal i el nostre país. Arreu de la península s'ha parlat dels tractats de comerç que imposen les necessitats modernes d'Espanya i les nacions a ella vinculades per antigues conveniències. La crisi fonda de Catalunya reclama imperiosament resolucions fecundes. Per aquests motius ens hem dirigit al nostre estimat amic en Ribera i Rovira, per a que ens parlés de la política econòmica hispano-portuguesa.

Així començà la nostra conversa: —Crieu necessària una intel·ligència econòmica entre Espanya i Portugal? —Oh, sí! És una necessitat especialíssima entrar francament en una política de complementació econòmica entre Espanya i Portugal.

—I les nacions estrangeres i què hi diran?

—Oh, si per nostre mal perseverem en l'estat d'indiscisió i d'esporguiment com fins ara, abandonem per sempre més tota esperança de poder industrial i comercial, i entreguem-nos lligats de peus i mans a la voracitat estrangera. No's justifiquen les aliances i els pactes militars entre les nacions, comproment-se així fins l'avenir i tot dels pobles aliats, sotsmesos a l'albir d'una eventualitat diplomàtica o militar? Doncs, i per què s'han de rebutjar les unions econòmiques entre els Estats afins, germans i fins indiferents, quan aquestes unions representen la prosperitat mútua i la emancipació econòmica de l'esclavatge imposat pels països productors i exportadors, que reuneixen amb caràcter aplanador la força dels exèrcits, de la diplomàcia, del comerç i de la indústria? Endemés, jo, que soc un fervent entusiasta de la unitat econòmica hispano-americana, entenc que el fet actual de la seva realització està plenament justificat per raons històriques, per necessitats imprevisibles i per la llei expressa dels tractats. Si no hi ha a la terra dues nacions de interessos més íntimament connectats que Portugal i Espanya, la identitat d'història i d'origen, la seva alta

arribant la cúa formada fins a la porta principal del Palau.

Després de llegir el relator les conclusions de l'advocat fiscal i del defensor, el senyor Insausti començà el seu informe d'acusació, que fou energic i contundent.

Anàlisi dels fets en tots els seus detalls, i així mateix la prova testifical. Durà l'informe més d'una hora, rebatent la suposada bogeria del processat.

Al finalitzar demanà un veredict de culpabilitat, explicant les preguntes que es refereixen a les agravaes, que creu que són: alevosia, nocturnitat, l'haver comès el crim a casa de l'ofès, la premeditació i l'abús de confiança.

En un dels paràgrafs del seu discurs donà entenc que cau la pena de mort damunt del processat.

Seguidament el senyor González Bercena, defensor, pronuncià un brillant i hàbil informe, sostenint que'l processat no és l'autor dels crims que se li imputen.

Creu que l'opinió pública que l'acusà és un falcet de mussols, i creu que tots els testimonis que deposen contra el Ribera són víctimes d'una al·lucinació.

Manifesta que se l'ha amenaçat per defensar al rei i que se li han ofert diners perquè ajudi a perdre'l.

Cità casos d'errors testificals que han dut a la mort persones innocents.

A la una de la tarda se suspengué novament el judici, el qual es reanarà a dos quarts de cinc de la tarde, continuant el senyor González el seu informe.

virtuar les falsificacions; i fins per als vins usuals té el Brasil, que pot ser el seu gran mercat, l'únic mercat d'importància i en el qual no hi serà possible la competència, si realment sab lligar amb la gran nació americana els mutals interessos que al present i per a l'avenir, i de la mateixa exportació a les nacions del nord europees no li minvarà pas a Portugal, car se trobarà en idèntiques condicions que Espanya i Italia.

—I se'n treurien moltes ventajoses? —Les ventajoses de Portugal en un regim d'unió aduanera amb Espanya són infinitesimes. Espanya, després de la enderrocada del seu domini colonial, ha perdut també la seva producció agrícola tropical; de país exportador de cacau, cafè, caoutchouc, etc., ens hem tornat un país importador, amb enormes necessitats i deficiència de medis per a adquirir barats aquells productes.

Fernando Pó ens dona un «stock» limitadíssim de cacau i de cafè i, encara, molt del cacau i del cafè que entra a Espanya amb el «marchamo» de Fernando Pó, ens vé fraudulentment d'altres procedències. Que s'avaluï, doncs, la transcendència de ser Portugal el país exportador per excel·lència d'aquests productes a Espanya. I la facilitat pels espanyols de poder-los comprar a Lisboa.

—I l'indústria portuguesa i què hi diria d'una unió aduanera entre Espanya i Portugal?

—Molt bé. Som al punt delicat de la qüestió. Vos exposaré amb franquesa el meu criteri i les meves observacions. La indústria portuguesa em fa l'efecte d'una improvisació molt mitjana. El poble lusità és un poble sense tradició industrial. Fora de les indústries agrícoles—algunes ben desenvolupades i altres injustament descuidades—les indústries textiles se ressenten del manament d'aptituds en la població, tradicionalment inclinada a l'agricultura. Sense l'entusiasme i la cooperació intel·ligent del obrer, la indústria portuguesa, que no podrà especialitzar-se, té per força de fer vida raquítica i de resultar inferior a la de tot altre país de tradició industrial. Aquesta especialització en les indústries salvarà a molts pobles quan la maquinària arribi a fer prescindible l'obrer. Car el treball intel·ligent del obrer trasmuta, mai podrà ésser imitat pels maquinismes. Ademés, la indústria tèxtil portuguesa—cotó, llana i seda—s'esterilitza amb la deficient organització social. Les fàbriques naixen d'una especialització: se mouen 3,000 púes o 500 telers per a fer un negoci, amb l'esperança de que'l paper de l'Estat o les finques transformades en accions o obligacions d'una empresa fàbrica donaran majors rendits. I així fa que, en defecte de fabricants entesos, se fundin companyies anònimes, amb junta directiva, junta fiscal, concell administratiu, concell tècnic, etc., que xuden tots els beneficis a la deficient direcció d'una empresa tan complexa permet obtenir-ne. Les petites indústries portugueses de veritable tradició nacional, com la de tallar la pedra, cisellar la plata, etc., és a dir, aquelles indústries que tenen la direcció tècnica i comercial d'un especialista, aquestes no poden sofrir dintre d'un regim peninsular lliurecambista. Totes les indústries d'especialització, sempre resisteixen qualsevol competència.

Son aquestes d'elles precisament les més perilloses. Quan fa pocs mesos sortí cap a Madrid i Lisboa a llençar la idea o estimular els poders públics a realitzar la gran reforma econòmica, el director general de Duanes de Portugal, m'ho deia amb vivíssima contrarietat: —Sí; jo soc un entusiasta de la reforma, un entusiasta decidit. I advertí que jo vaig ser un dels qui confectionàren l'actual tractat de comerç hispano-portugués. Però temo que lo que és desig vehement de les dues nacions, trobi algun obstacle en les associacions industrials lusitanes.

La raó és aquesta. Les indústries textiles portugueses—particularment les de la llana i el cotó—tenen interessos creats quantiosos. Portugal importa la llana i el cotó, no té personal tècnic habilitat convenientment, no té combustible, no té ferro; així li encareix extraordinàriament el producte manufacturat, encara que la mà d'obra li resulti excessivament barata. Amb aquestes condicions les indústries no progressen ni s'ammoren, ni el consumidor hi guanya gens, tenint de proveir-se, a preus caríssims, de genres estrangers, sobre carregats per unes tarifes terriblement proteccionistes. La població se'n queixa d'això i un clam nacional invita als governs a posar remei a aquest abús... o el bon portugués traspassa la frontera i s'en va a comprar teixits, genre de punt, calcat, etc., a Espanya, passant-ho de contraband, o important-ho per valor de més de 150 milions de pessetes de l'extranger.

—Però, potser la mataria... —No, no la mataria la indústria tèxtil portuguesa, un nou regim peninsular lliurecambista; al contrari, la transformaria perfeccionant-la. Els rius portuguesos, amb milers de cavalls hídrulics, donarien lloc a poderoses colònies fabrils que els portuguesos, amb la direcció óde catalans, bascs i asturians, desenvoluparien. Les conquestes del Duero, Tajo i Miño, foren veritables emporis fabrils. I en últim cas, Portugal podrà reservar-se les colònies, amb un regim pactat d'excepció.

—Però, i Espanya? —Jo ja me la imagino la península en plè regim d'unió aduanera. Lisboa, la magnífica capital lusitana, fóra el port de tota la Iberia, de tot Europa. Tot lo que la indústria peninsular destinés als països llatins de l'Amèrica, passaria per Lisboa; tota la producció colonial portuguesa que avui descarrega a Hamburg, s'emmagatzemaria a Lisboa per a des de allí irradiar a tot el món.

—Aquesta la meua opinió, opinió reformada pel comú sentir a Portugal i a Espanya. Crec que hem d'anar cap a l'unió aduanera; crec que en Molt hauria de realitzar la reforma, ja que d'ell és aquella hermosa iniciativa de 1899, aprofitant la íntima amistat que lliga als dos sobirans peninsulars. Però com que la estabilitat dels governs a Portugal i a Espanya no és cosa massa segura, convé

missió mixta, extraparlamentària, comenci l'estudi i formulí les bases del nou regim, a fi de que una vegada enllestides, sense estar a l'etor d'un govern o d'un partit, representant només —i ja n'hi ha prou—la opinió nacional dels pobles portuguesos i espanyols, puguin tenir a Madrid i a Lisboa la sanció solemne dels dos Parlaments.

El partit progressista lusità, del qual n'és qüestió il·lustre don Josep Luciano de Castro, se fa seva la reforma i la patrocina amb devoció, abocant-hi tota la influència de la seva posició política i

tot l'entusiasme de la seva premissa. Aprofitem-lo aquest moment d'entusiasme, que no's prenguin per mà altres nacions més avisades. Així fóra un penell, un nou tractat amb Portugal, i França també es prepara. Es qüestió perentòria.

Entenc que cap política pot iniciar-se tan patriòtica, útil i benemèrita, com la encaminada a lligar econòmicament els dos pobles peninsulars, les dues nacions lliures de l'Iberia.

M. DE BELLPUIG

Les Eleccions Provincials

Esquerreres contra dretes

Circulen aquests dies rumors de que les dretes no han conseguit avenir-se. Tot pot ésser i nosaltres no podem negar ni afirmar res sobre aquest punt. La gent de dreta té uns procediments tant tenebrosos, diametralment oposats als que usen els nostres partits democràtics que és molt difícil inquirir els propòsits que aquells tenen per a sortir-se amb la seva. Ja varem dir dies enrera que entre les dretes i els regionalistes hi havia molta maror per qüestió dels llocs que cada una de les fraccions dinàstiques i ultramarines desferres de l'antic caquix-tramontanes pretenia en la candidatura. Me, sembla que el bloc formidable de les esquerreres els ha obert la gana i vegetense ja les orelles, com vulgarment se diu, pretenent imposar condicions als dretes — espurnes grotesques de l'escola kaiserista — de l'acció política regionalista.

Sembla que'l «senyó» Prat està cap a aquests dies molt preocupat lligant caps per a assegurar el somniat triomf electoral, tot agermanant voluntats per a l'avenir, a fi de conservar sense sotregades el lloc que ve disfrutant des de fa alguns anys. D'aquí ve que l'orgue regionalista aquests dies apenes parli d'eleccions i hagi adoptat el sistema del silenci davant la campanya de les esquerreres que posa de manifest el fracàs regionalista a la Diputació, fracàs que's vol dissimular amb una baixa maniobra contra's Ajuntaments principalment contra el d'aquesta ciutat que és en realitat qui paga les disbaixes de la desastrosa administració provincial durant el «regnat» de la Lliga.

Els regionalistes que, com a germanòfils «pour sang» — malgrat se diguin catalanistes — perdonen la dolça Cerdanya, Immortal Belçica! — són gent tota i soperba com tot reaccionari, han volgut gallejar una mica i els corbs que criaren als seus pits treient-los del no res, ara els planten cara plantejant-los un conflicte ben perillós per la seva avarícia desenfrenada.

Aquest fet ens ha de portar precisament a estrènyer més si hi cab, l'unió de les esquerreres per a donar a tota aquesta gent sense altre ideal que'l profit propi, la batalla decisiva per a que la Democràcia catalana pugui realitzar la seva obra lliberadora que té encomenada.

DISPOSICIONS LEGALS

Segons prevé la llei, les pròximes eleccions s'ajustaran a les següents regles:

Diumenge, 28 de febrer. — Se reuniran les Juntes municipals del Cens en sessió pública per a nomenar adjunts. (Art. 377 de la Llei Electoral vigent).

Dilluns, 1 de març. — Els que intentin ésser proclamats per proposta verbal directa dels electors, requeriran en dit dia als presidents de les Juntes municipals del Cens per a que ordenin als presidents i adjunts de les Seccions que el requirint senyal, se reunixin en els termes i per als fins que determina la llei. (Article 25 de la Llei Electoral).

Dijous, 4 de març. — Reunió de la Mesa amb el president i adjunts als efectes de rebre la votació d'electors, proposant candidats allí on s'hagi sol·licitat. (Article 25 de la Llei Electoral).

Diumenge, 7 de març. — Proclamació de candidats. La Junta provincial del Cens, una vegada acabada la proclamació de candidats en tota la província, declararà per ordre del president la proclamació definitiva dels elegits candidats en els districtes que no hi hagués més candidats que's que hagin d'ésser elegits diputats provincials, complint tot lo demés que prevenen els articles 26 al 29 inclusiu de la Llei Electoral.

Diumenge, 14 de març. — En aquells districtes on no hi hagi hagut proclamació de diputats electes amb arreglo a l'article 29 de la Llei Electoral, se constituirà la Mesa de cada secció composta del president, els adjunts i interventors designats pels candidats.

Dijous, 18 de març. — Escrutini general davant la Junta provincial del Cens. (Articles 50 al 53 de la Llei Electoral). Acaba el període electoral.

OFFICINES ELECTORALES

AVS ALS ELECTORS

Rectificat el cens electoral amb arreglo a la llei, ha sofert aquest una notable variació que fa indispensable un detingut examen del mateix pels electors que podrien tenir en les noves llistes el seu vot en secció diferent a les passades eleccions.

OFICINA CENTRAL

CENTRE NACIONALISTA REPUBLICA. Ferrán, 24 i 26.

Hores: de les 10 del matí a les 11 de la nit.

DISTRICTE I

ATENEU PI I MARGALL, Sant Miquel, 3 (Barceloneta).

Hores: de les 2 tarde a les 11 de la nit.

DISTRICTE II

CENTRE D'U. F. N. R., Jaume Gual, 4.

Hores: de 8 a 10 de la nit.

DISTRICTE III

CENTRE D'U. F. N. R., Correu Vell, 5, principal.

Hores: de 8 a 10, els dijous de 8 a 12, els festius de 4 a 12 de la nit.

DISTRICTE IV

CENTRE NACIONALISTA REPUBLICA, Torment de l'olla, 14.

Hores: de 9 a 11 de la nit.

DISTRICTE V

CASAL D'U. F. N. R., Ronda Sant Pau, 42.

Hores: de 6 a 11 els dies feiners i de 11 del matí a 8 del vespre els festius.

DISTRICTE VI

ATENEU INTEGRAL, Amalia, 11, principal.

Hores: de 9 a 12; 3 a 6 i 7 a 9.

DISTRICTE VII

ATENEU DEMOCRACIA, Aragó, 135.

Hores: tot el dia.

DISTRICTE VIII

CENTRE NACIONALISTA REPUBLICA, de Gràcia, Llibertat, 4.

Hores: de 9 a 11 de la nit.

DISTRICTE IX

CENTRE NACIONALISTA REPUBLICA, (Sant Gervasi), Laforja, 212.

Hores: 9 a 11 de la nit.

DISTRICTE X

ATENEU LLIBERTAT, Mallorca, 614.

Hores: de 8 a 11 de la nit.

DISTRICTE XI

CENTRE FEDERAL NACIONALISTA REPUBLICA, Plaça Santes Creus, 7.

Hores: de 1 a 3 tarde i de 7 a 9 de la nit.

DISTRICTE XII

AVENÇ NACIONALISTA REPUBLICA, Doctor Sampons, 90.

Hores: de 8 a 11 de la nit.

DISTRICTE XIII

CENTRE REPUBLICA DEMOCRATICA FEDERALISTA, Sant Pere del Tossal, 27.

Hores: de 9 a 11 de la nit.

DISTRICTE XIV

CENTRE NACIONALISTA REPUBLICA del Clot, Muntanya, 7.

Hores: de 9 a 11 de la nit.

tot l'entusiasme de la seva premissa. Aprofitem-lo aquest moment d'entusiasme, que no's prenguin per mà altres nacions més avisades. Així fóra un penell, un nou tractat amb Portugal, i França també es prepara. Es qüestió perentòria.

Entenc que cap política pot iniciar-se tan patriòtica, útil i benemèrita, com la encaminada a lligar econòmicament els dos pobles peninsulars, les dues nacions lliures de l'Iberia.

M. DE BELLPUIG

Les Eleccions Provincials

Esquerreres contra dretes

Circulen aquests dies rumors de que les dretes no han conseguit avenir-se. Tot pot ésser i nosaltres no podem negar ni afirmar res sobre aquest punt. La gent de dreta té uns procediments tant tenebrosos, diametralment oposats als que usen els nostres partits democràtics que és molt difícil inquirir els propòsits que aquells tenen per a sortir-se amb la seva. Ja varem dir dies enrera que entre les dretes i els regionalistes hi havia molta maror per qüestió dels llocs que cada una de les fraccions dinàstiques i ultramarines desferres de l'antic caquix-tramontanes pretenia en la candidatura. Me, sembla que el bloc formidable de les esquerreres els ha obert la gana i vegetense ja les orelles, com vulgarment se diu, pretenent imposar condicions als dretes — espurnes grotesques de l'escola kaiserista — de l'acció política regionalista.

Sembla que'l «senyó» Prat està cap a aquests dies molt preocupat lligant caps per a assegurar el somniat triomf electoral, tot agermanant voluntats per a l'avenir, a fi de conservar sense sotregades el lloc que ve disfrutant des de fa alguns anys. D'aquí ve que l'orgue regionalista aquests dies apenes parli d'eleccions i hagi adoptat el sistema del silenci davant la campanya de les esquerreres que posa de manifest el fracàs regionalista a la Diputació, fracàs que's vol dissimular amb una baixa maniobra contra's Ajuntaments principalment contra el d'aquesta ciutat que és en realitat qui paga les disbaixes de la desastrosa administració provincial durant el «regnat» de la Lliga.

Els regionalistes que, com a germanòfils «pour sang» — malgrat se diguin catalanistes — perdonen la dolça Cerdanya, Immortal Belçica! — són gent tota i soperba com tot reaccionari, han volgut gallejar una mica i els corbs que criaren als seus pits treient-los del no res, ara els planten cara plantejant-los un conflicte ben perillós per la seva avarícia desenfrenada.

Aquest fet ens ha de portar precisament a estrènyer més si hi cab, l'unió de les esquerreres per a donar a tota aquesta gent sense altre ideal que'l profit propi, la batalla decisiva per a que la Democràcia catalana pugui realitzar la seva obra lliberadora que té encomenada.

DISPOSICIONS LEGALS

Segons prevé la llei, les pròximes eleccions s'ajustaran a les següents regles:

Diumenge, 28 de febrer. — Se reuniran les Juntes municipals del Cens en sessió pública per a nomenar adjunts. (Art. 377 de la Llei Electoral vigent).

Dilluns, 1 de març. — Els que intentin ésser proclamats per proposta verbal directa dels electors, requeriran en dit dia als presidents de les Juntes municipals del Cens per a que ordenin als presidents i adjunts de les Seccions que el requirint senyal, se reunixin en els termes i per als fins que determina la llei. (Article 25 de la Llei Electoral).

Dijous, 4 de març. — Reunió de la Mesa amb el president i adjunts als efectes de

feites obres en aquest Govern civil i que no obstant el molt temps transcorregut encara no han pogut cobrar.

Preparen el senyor Andrade que influeixi prop de l'Estat per a que prompte els sigui pagat lo que li deu.

El senyor Andrade digué que en la seva última estada a Madrid ja n'havia parlat, però que creu que el camí més ràpid és de que les Corts votin un crèdit per a pagar aquests deutes.

De policia

En el palau que's comtes de Belloc posseïa a Cornellà va començar el dia 25 de febrer últim un robu que's mantingué ocultat fins interessats fins el dimarts que fou comunicat al que superior de policia, qui comissió a l'inspector senyor Sobonell per a que realitzés el servei.

Segons la requisita feta en el palau esmentat resulta que els ladres s'emportaren lo millor i lo de menys volum.

Després a les gestions del senyor Carboneu secundat per varis agents, han sigut descoberts i detinguts els ladres, recuperant tots els objectes robats.

Es tracta tot d'objectes de gran valor, en quantitat d'ells augmentat per la seva antiguitat.

Es autors d'aquest robu es diuen, Joan Ferré Clavé i Gasó Bergeles Hispà, de 40 anys, amb 8 delinqüents més que hi ha com a conjunt han sigut posats a disposició del jutjat.

Cas vaudevillesos

En el tren de la línia del Nord que arriba a Manresa a les nou del matí, robaron un moneder en el que hi havien deu pessetes.

Els passatgers notaren que'n el mateix cotxe hi anava un home vestit de dona, lo qual ho denunciaren al arribar a Manresa a la Guardia civil, que procedí a la detenció de l'extranu subjecte.

El detingut afirmava esser una dona però al anar a ser registrat per una criada, confessà ser un home i que anava a Sant Quim per actuar de camarerass en un cafè concert. Digué anomenar-se Pere Pau Molinas, tení 30 anys i ser fill de Zamora (Buenos Aires), diguent que fins ara havia fet de criada a Barcelona.

L'individu en qüestió té les orelles foderades, usa bones aracades i a més estrena una bona cabellera pentinada amb bastant coqueria. El cabell es profa.

El Molina queda detingut en els calabossos de les cases consistorials de Manresa a la disposició de la Guardia civil.

Vistes

Ahí estigueren a visitar al senyor Andrade el senyor Cortés i Mas, els consellers de la Junta Municipal de Manresa, i el cancler de l'Estat, el president de la Sala primera del Suprem senyor Muñoz, l'encarregador senyor Pons i Enric i el senyor Julián. Adonés hi estigueren per a varies obres benèfiques les senyores Willy i la marquesa de Casteldorsius.

De l'U.F.N.R.

La Junta Municipal als Centres d'U.F.N.R. de Barcelona

Per acord prè per la Junta Municipal es prega a tots els Centres i entitats del partit a Barcelona, que entreguin a la Secretaria d'aquesta J. M. un relat complet sobre l'actual constitució de totes les Juntes i Consells Directius de les entitats d'U.F.N.R. a Barcelona, junt amb la declaració del seu nombre de socis.

Barcelona, 20 de gener de 1915.

El president de la J. M.

J. Ribera i Rovira

La visita a Badalona

Segons ens han comunicat amics de Badalona, sabem l'entusiasme que regna entre els nostres amics de la Joventut de Badalona amb motiu de la visita que els Joventuts de Barcelona organitzen pel diumenge.

Segons aquests comunicants seran en gran nombre els correlacionats que acuraran a l'estació a rebre els visitants.

Fent present als nostres amics de Barcelona que tinguin intenció d'acompanyar als excursionistes que se sortirà de l'estació de França amb el tren de les tres de la tarda.

Podem donar adonés ja els noms dels oradors que pendran part al miting que s'ha celebrat. Aquests son En Joaquim Bruchet, Marc Giró, Francesc Gramé, Borja Duch i Salvat, Ricard Caballero i Ribera i Rovira, de Barcelona.

En discursos que pronunciaran seran relacionats ja amb les vinentes eleccions provincials, en les que els republicans de Badalona es disposen a donar la gran batalla en contra de les dretes.

Per això seran d'interès tots els particulars que faran respecte això i principalment les manifestacions d'en Ribera i Rovira, president de la Junta Municipal de Barcelona.

Roullons

Avui a la nit es reuniran les Juntes Directives del Centre U. R. del districte VII i la Joventut U. R. del Poble Nou.

Aveng Nacionalista Republicà de Sant Andreu de Palomar

El dissabte a dos quarts de deu de la nit, el nostre amic en Josep Maria Pi i Sunyer desenvoluparà la seva anomenada conferència sobre el tema de palpitant actualitat: «Les zones neutrals», a la que hi queden invitades totes les entitats cooperatives obreres i els Centres Republicans.

Comitè de Joventuts

Es convoca en caràcter d'extraordinari, a tots els delegats que componen aquest Comitè, a la reunió que tindrà lloc avui a les deu de la nit, al local de la Joventut Germinal, carrer Salvà, 30, baixos.

Els successos

RENVINA CONJUGAL

Al carrer de la Constitució, Andreu Capó Lucas, de 40 anys, habitant de relogat al nombre 135 de dit carrer, agredí amb un revòlver per volguer-la matar a la

seva dona Concepció Molina Albarracín, de 33 anys.

Intervingué la mestressa del pis logrant subjectar-li l'arma que no disparà, que per lo tant no causà més que un fort discurs a la seva dona.

Segons declarà l'Andreu, la seva dona l'havia preparat un líquid per envenenar-lo.

Tots plegats, junt amb el vas i el revòlver, foren posats a disposició del jutjat.

ACCIDENT DEL TREBALL

Una màquina d'asserrar fusta agafà la mà a Josep Bracón Valls, de 31 anys, mentre treballava en un taller al carrer de Rosend Arús.

Fou curat al dispensari de Sans i després traslladat al seu domicili.

INCENDI

A les set de la nit es declarà un incendi a la casa número 5 del carrer d'Alvarez, en una botiga de fruita.

Es cremaren els prestatges i vint capes de plàtans, i altres varies fruites, valorat tot junt en unes mil pessetes.

CAIGUDA

La nena Pilar Desaignes, de vuit anys, caigué de l'escala d'un col·legi que hi ha al número 595 del carrer Consell de Cent, la qual es produí una forta commoció cerebral, que li causà el trencament d'alguns ossos del cap.

Fou auxiliada al dispensari de Sant Martí i després traslladada al seu domicili.

ROBAMENT

Un subjecte penetrà al primer pis del número 55 del carrer Consell de Cent i s'emportà varies robes del mateix, sense que ningú es donés compte del fet.

La Política

Regionalisme «il·lusionat»

Què passa entre els regidors de la minoria regionalista de l'Ajuntament de Barcelona?

Hi ha maror: hi han fortes rivalitats i enuigs entre els seus més conspicus representants. En Ripoll — que de regionalista no més en té una lleu patina, venint a ésser una mena de Nualart de més edat — ha demanat dos mesos de llicència, però no s'ha mogut de Barcelona i no deixa d'assistir a l'Ajuntament.

En Puig i Alfonso també ha dimitit una pila de càrrecs municipals i ha demanat dos mesos de llicència... sense deixar, emperò, de traficar per l'Ajuntament.

Nosaltres sabem la causa d'aquestes actituds i potser les farem córrer. Constà, de totes maneres, que entre la minoria regionalista consistint en la passada una ratxada que ni el bufarut d'aquests dies, de mal record per als barcelonins.

El miting del Soriano

Promet ésser un grandíssim èxit el miting que les Joventuts Republicanes del districte VII han organitzat per a diumenge pel matí al teatre Soriano.

Els noms prestigiosos dels oradors que hi pendran part donen ja per sí tota la importància que l'acte tindrà i ens dispensa de recomanar als nostres amics la seva assistència.

Es recomana a les entitats dels partits nacionalista i radical assisteixin a l'acte amb les seves banderes i les Joventuts amb els seus banderins.

Han promès la seva assistència nombroses representacions de tot Catalunya. Tot fa preveure que'l diumenge el teatre Soriano es veurà abarrotat de públic.

NOTICIES

Havent organitzat la Societat Barcelonès d'Amics de l'Instrucció una serie de conferències i visites de divulgació científica, la primera de les quals tindrà lloc el diumenge dia 28 a les 11 del matí a l'Universitat Industrial, a càrrec del senyor Agell, la Junta es complau en invitar als Ateneus Obrers de Barcelona i a quantes persones vulguin assistir-hi.

En atenent B. L. M. don Marcel·lí Pecheo Cardiel ens comunica que ha pres possessió del càrrec de tesorero d'Hisenda en aquesta ciutat.

A la Cambra Oficial de la Propietat Urbana, davant de numerosa concurrencia hi donà dissabte passat l'anunciada conferència el senyor don Joan Ristol, qui tractà sobre la epidèmia tifoidea a Barcelona.

Al finalitzar se li tributaren molts aplaudiments.

En època de malalties infeccioses molt recomanem beure l'aigua mineral natural: **VICHY CATALA** que subministra a 60 graus de temperatura i està lliure de microbis.

La secció de beneficència de l'Ateneu del districte segon, en vista de l'èxit obtingut amb les representacions de Teatre d'Infants celebrades darrerament ha decidit ampliar-les i donar-li major desenvolupament, constituint en aquest efecte un Eleno Benicífic Infantil.

Dita secció espera que quants simpatitzin amb aquesta obra, li prestaran el seu concurs, ja siga amb nous elements, ja amb obres per a ser representades, a quin efecte està a disposició de les persones que vulguin cooperar a la mateixa i dels autors d'obres per a teatre infantil que desitgin oferir les seves produccions.

En virtut de la renovació de càrrecs que tingué lloc en la reunió general darrerament celebrada per la Orquestra Sinfònica de Barcelona, la Junta directiva de la susdita entitat ha quedat constituïda de la següent manera:

President, Eusebi Bertrán i Serra; vicepresident, Josep Blanco; tesorero, Carles Vallés; comptador, Jaume Piñá; secretari-cronista, Joan Ribas; vocal-arxivador,

Joan Lamote de Grignon; secretari, A. Miró i Bachs; vocals, Joan Torres, Pere Ribalta, Joan Rovira, Josep Lloret, Rafael Debesa, Josep Antonès i Damí Carles.

Avui divendres, a les 4 de la tarda celebrà sessió el concell general de la Cooperativa de Periodistes per a la construcció de cases barates, en el seu lloc social Palau de la Cambra Oficial de la propietat urbana, Riera de Sant Joan, número 37.

El Comitè Suprem de la Federació Femenina contra la Tuberculosi donarà la tercera lliçó del seu segon curs de d'Hygiene dedicada a les obreres, avui, a dos quarts de vuit de la tarda en el local de l'escola que dirigeix donya Dolores Cortés.

La socia de número de la Federació doctora Sals de Llaberia disertarà sobre el tema següent: «De l'alimentació de l'adult».

A la Casa Pince es celebrà ahir, a la tarda, el banquet amb que l'alt personal de l'Audiencia ha obsequiat al nou magistrat del Suprem don Vicens Martí Cereceda.

L'obsequi se feu extensiu a l'ex-president d'aquesta Audiencia don Bonaven-

Informació de fora

Servei especial telegràfic, telefònic i postal de

EL POBLE: CATALA

ESPANYA

Conferències telefòniques i telegràfiques

Madrid 25, de 9 matí a 12 nit

La «Gaceta»

La «Gaceta» publica: Varias lletres, entre elles la que's refereix a ventajetes que's concedeixen als que estiguin amb possessió de la creu de San Fernando, i la del pas a la reserva dels generals, quefes i oficials de l'Armada.

Declarant de utilitat pública el balneari per a utilitzar les aigües medicinals de Baluengo en la provincia de Cáceres.

Real ordre relativa a nomenament de personal mèdic per a les estacions sanitaris que s'indiquen i entre elles figures els següents: Don Manuel Romero Ponce, inspector de servei de Sanitat exterior; don Pere Ruiz Migual, director de la estació de Mahó; don Manuel Ramírez de Berger, director de la de Tarragona; don Pere Escardó Pancorbo, metge segon de la de Barcelona, i don Josep Aguzin, metge segon de la de Mahó.

Disposant que don Tomás Aguado Vilator, electe director de la estació sanitaria de Huelva, queda agregat al ministeri per ajudar a confeccionar el nou reglament de Sanitat exterior.

Desestimant una instancia en que se sollicita es determini a qui correspon nomenar i juramentar els guardes que pertencien a la Comunitat de Pagessos.

Modificant els questionaris que en compliment de l'article quart del reglament per al servei de cotxes automòbils per carreteres, de setembre de 1900, entreguen els propietaris de cotxes al sol·licitar el reconeixement.

Anunciant la mort a Bombay de Piedad Marqués de Gran.

Aprovant els pressupostos de conservació i servei durant l'any actual dels fars de la península i illes adjacents, corresponents a les provincies marítimes que s'indiquen: per a Girona 7.000 pessetes; per a Barcelona, 2.500, i per a Tarragona, 4.000.

Nou

A dos quarts de deu ha començat a nevar a Madrid.

Consell de ministres

A un quart de dotze s'han reunit els ministres en Consell a la Presidencia. Les manifestacions que han fet a la entrada són de poc interès.

El senyor Ugarte ha dit que portava varis expedients relatius a obres de port.

El senyor Bugallà en diu un altre de substancial sobre de qual qüestió ha manifestat que no són de temer conflictes per falta d'articles de primera necessitat, ja que s'han rebut varies ofertes de l'estranger en quantitat considerable.

Lo únic que falta per a convenir és el preu i aquest detall creu el senyor Bugallà que no ha d'ésser obstacle perquè es facin les compres necessaries.

El marqués de Lema ha dit que portava el tractat amb Sibèria sobre reclutament de brucers.

El senyor Burgos anava a donar compte als seus companys de les peticions que se li havien encomenat sobre la Hidro-elèctrica de Sanlúcar i sobre el ferrocarril de Larache a Tànger, portant a més un decret sentent bases per a la reorganització del cos de presons.

Portava també altres assumptes que, segons son criteri, són molt interessants, però que no's podran tractar per manca de temps.

El senyor Dato ha dit a l'arribar que venia del Palau, de despatxar amb el Rei. El qual marxarà aquesta nit a San Sebastián, on estarà dos dies.

Els altres ministres no han fet manifestacions que mereixin la pena de ser consignades.

Prop de les dretes ha acabat el Consell.

Segons la referència donada pel senyor Dato, el ministre d'Estat ha donat compte dels darrers telegrams rebuts i de les notícies estrangeres.

El de la Guerra, de l'estudi dels plans que prepara per a la reorganització militar, que començarà amb el prompte restabliment, per decret, de l'Estat Major Central de l'Ejército.

El ministre d'Hisenda també ha informat a sos companys de les notícies que de provincies reb sobre substancials, amb indicació de sos propòsits per a preveure a les necessitats del dia de demà i de les mides que va adoptant de moment.

Els ministres de Governació i Foment han donat compte aixímateix dels danys causats pels temporals, estudiant el segon la manera de remediars-los el possible i de facilitar el treball que sigui indispensable i al mateix temps útil.

El Consell ha aprovat el següent expedient:

tura Muñoz

De pas per a Buenos Aires i escalas, fondeja ahir en nostre port el vapor italià «Re Vittorio», de la «Navigazione Italiana».

Davant la riera de Cubelles (Vilanova i Geltrú), ha embarrancat un vapor de cabotatge.

A les quatre de la tarda d'ahir fondeja en nostre port, procedent de Palma, el ràpid «Rey Jaime I».

El vapor «Ciudad de Cádiz» ha portat de Fernando Póo un important carregament de cacau.

Han entrat en nostre port: «Ciudad de Cádiz», de Fernando Póo i escalas, amb 80 passatgers i càrrega; «Lulio», d'Ivica, amb cinc passatgers i càrrega; «Monte Toro», de Mahó, amb 43 passatgers i càrrega; llagud abanderat anglès «Ultimo», d'Argel, amb lastre.

S'han despatxat: «Lulio», cap a Ivica; «Isla de Menorca», cap a Mahó i escalas; «Monte Toro», cap a Mahó; «Villena», cap a Cartagena.

CANVI. — Lliures, 24'69; Francs, 67'60; Marcs, 109.

D'Estat. Aprobació del conveni amb la República de Sibèria, per la reclusió d'obres amb destinació a la illa de Fernando Póo.

De Guerra.—Resolent que el capità de la marina mercant don Manuel Deschamps Martín continui disfrutant, mentre permaneci prestant serveis a la marina mercant, de la pensió de la creu del Mèrit militar que li fou concedida.

De Foment.—Adquisició d'aparells de llinterna pel far de Cangas.

Projecte d'electricització de set grups mòbils de vapor i una fixa al port de Bilbao.

Aprovant el projecte d'adquisició d'aparells i llinterna pel far de La Nao.

Aprovant definitivament la primera solució del projecte que produex un pressupost d'administració de 1.515.721 peses, i autoritzant la execució de les obres pel sistema d'administració del canal de Alfons XIII.

Ministre de Guerra

El ministre de la Guerra ha somés a la firma del Rei els següents decrets:

Disposant que el general de divisió don Josep Terol cessi en el càrrec de conseller del Suprem de Guerra i Marina.

Nomenant conseller del Suprem de Guerra i Marina al general de divisió don Francisco Martín Arruiz, actual fiscal del mateix Consell.

Nomenant fiscal del Consell Suprem de Guerra i Marina al general de divisió don Enric Crespo i Eraro, que's troba de curier.

Nomenant general de la 11 divisió, Bilbao, al general de divisió don Joan Pereira i Miranda, que's troba de quarter.

Una delxa

A Segovia ha mort el ric propietari don Cándid Rey i Alberto, i entre les delxes del seu testament figura la següent:

Volent testimoniar — diu — l'admiraçió que sempre he tingut pels serveis que la guardia civil presta, disposo que s'entregui de la fortuna que deixo la quantitat de 7.500 pessetes als 12 guardies o cabos més antics de la Comandancia de Segovia que prestin servei quan mori.

Obligacions del Tresor

Ahir s'han escrit 2.013.000 pessetes en obligacions del Tresor.

Els mestres interins

Una comissió de mestres interins que està gestionant es complexi l'ofertament que des de fa quatre anys s'els feu de donar-los plaça en propietat, ha visitat les redaccions dels periòdics per a queixar-se de que no se'ls compleixi la oferta consignada en les disposicions oficials de juliol de 1911 i febrer de 1913, malgrat haver-hi prop de 6.000 escoles vacants.

A més, s'ha concedit aquesta gracia a mil mestres, no explicant-se els restants que estan en les mateixes condicions de interinitat perquè no se'ls otorga a ells la mateixa deferència.

Els transports

La Cambra de Comerç ha acordat dirigir-se al ministre de Foment demanant s'calari si la informació oberta per als plaços de transports per les compayes de ferrocarrils, en virtut de la R. O. de 5 del corrent, es refereix solament als plaços de la tarifa general o també — i això és lo més important — als plaços senyalats en les tarifes especials.

La Cambra, mentrestant, continua estudiant l'assumpte en tota se extensió.

La Junta d'Aranzola

Perquè assisteixin a la Junta extraordinària d'Aranzola i valoracions que ha de tenir lloc el dissabte vinent, s'ha citat per telegraf als vocals de la mateixa que no's troben a Madrid.

La Junta central del oons

Aquesta tarda s'ha reunit en el Congrés la Junta Central del Cons, per examinar algunes reclamacions de provincies i evaquar determinades consultes.

Beneficència

S'ha celebrat en el Teatre Real una funció a benefici de l'Associació de la Premsa, havent-hi pres part en ella les senyores Pareto, Galli-Cursi i Koursoni.

Barco salvat

Gijón.—Remolcat per un vapor pesquer, que'l trobà a l'altura de Pravia, ha entrat en aquest port el vapor belga «Príncipe Leopoldo», carregat de carbó.

Anava d'Anglaterra a Lisboa.

Feta nou dies que navegava i sofria tots els passats temporals, a conseqüència dels quals se li trencà una hèlix.

Quan el recollí el vapor pesquer corria perill d'anar ell a fons.

Aquí farà reparacions.

El viatge regi

Amb l'express del Nord sortirà cap a San Sebastián el Rei, acompanyat del marqués de Viana.

La foradada del Canfranc

Saragossa. — De Jaca comuniquen que s'ha fet la entrega oficial del recent tunel internacional, construït al Canfranch, obra gegantina, d'una llargada de 8 kilòmetres, que posa en comunicació a Espanya i França a través dels Pirineus.

El cost total de les obres puja a 24 milions.

Els enginyers encarregats de la recepció definitiva, se vegeren sorpresos en aquell paratge per una copiosa nevada, que alcança dos metres d'altura.

L'acte de la entrega es verificà sense calamitat oficial.

Torpillers

Algeciras. — A la matinalda salparan cap a Cartagena els torpillers 1, 2, 4 i 5, que permanecien aquí, sense incorporar-se a l'esquadra, a causa del temporal.

La Guerra Europea

Triomf dels aliats a Eparges (França).

- Mes de 600 morts alemanys. - Els russos segueixen l'avenç pels Carpats.

- Grans pèrdues dels austríacs. - Invasió d'Hongria pels serbis. - Italia i Rumania pels aliats.

EL POBLE: CATALA

ESPANYA

Conferències telefòniques i telegràfiques

Madrid 25, de 9 matí a 12 nit

Una proposició

«El Liberal» proposa que si algún barco español es víctima dels submarins alemanys i no's concedeix la de quada indemnització, Espanya faci el que ha fet Noruega; incautar-se dels barcos alemanys refugiats en els nostres ports.

Del Ferrol

Ferrol.—Ha fondejat en aquest port el vapor «Leonor», conduït material per la Constructora Naval.

Han manifestat els tripulants que a unes 20 milles de Liverpool vegeren com un corru anglès que sortí d'aquell port s'emfonzava a l'embestir-lo un submarí.

Doble vigilància

oposicions que presidí el senyor Rosés. Diu que com la premsa ha parlat d'aquest assumpte, és precis que s'expliqui al Consistori lo ocorregut.

El senyor Rosés li contesta que com que'l dictamen d'adjudicació no s'ha presentat deu esperar a que vingui per a entaular el debat que planteja el senyor Juncal.

Afegeix que no és la premsa la que s'ha ocupat d'aquest assumpte, sinó un sol periòdic que ve vent una campanya personal contra ell. Jo voldria, diu, que els senyors Carcereny i Millán me diguessin si en responen d'aquesta campanya.

Explica minuciosament la seva gestió com a president d'aquell tribunal i diu que al seu judici la plaça s'havia d'adjudicar a un altre individu que al favorés. Però els seus vots se varen imposar als mèrits i res més.

Tracta també el senyor Rosés de justificar-se de l'acusació que li llença «La Publicidad» d'haver comès immoralitats amb l'encant dels llocs del mercat de la Boqueria.

El senyor Juncal diu al senyor Rosés que no és amb divagacions que s'ha de contestar a la seva pregunta.

El senyor Rosés diu que s'han imposat els vots i ell amb el seu és el que va decidir l'injustícia, otorgant-lo a l'opositor que va tardar més en realitzar la pràctica que s'exigeix en els exercicis. Adonés, el fallo s'ha firmat en període electoral i de tot això no en diu res l'edició regionalista.

S'entaula un llarg debat, capejant el senyor Rosés les acusacions amb argucies sense cap mena d'eficàcia.

El jove Bofill, actuant de definidor, diu que'l senyor Rosés ha sigut massa amable de donar explicacions sobre el fallo d'un tribunal. Si aquest fallo s'ha de discutir, sobre els tribunals.

S'exten el pesador senyor Bofill en llargues consideracions sobre coses que res tenen que veure amb la qüestió dels matarifes, per a distreure l'atenció del Consistori, respecte les enormitats comeses pel tribunal presidit pel regionalista senyor Rosés.

El senyor Pich intervé per a dir-li al senyor Rosés que no té dret a queixar-se de les campanyes de la premsa, perquè el periòdic que és orgue del partit del senyor Rosés n'ha fet de campanyes de tota mena i gens recomanables per cert.

El senyor Rosés diu que de les campanyes inspirades pel seu sempre n'ha respost i que la pregunta als senyors Carcereny i Millán era sols i exclusivament encaminada a aquest fi.

Intervé el senyor Millán, que fa uns moments que ha entrat en el saló, dient-li que sempre ha tingut la valentia dels seus actes, sense defugir cap mena de responsabilitat.

El senyor Rosés: Que's creu S. S. que jo faig de pinxo?

El senyor Millán: S. S. ho fa tot, actuant d'agabellador de tot. I a mi el senyor Rosés no m'ha de donar patents de res. Torno a repetir que dels meus

actes en responc sempre i en tota ocasió.

De la campanya aludida en deu respondre el director de la publicació esmentada. A ell se pot dirigir el senyor Rosés si creu que lo que li diuen no és veritat.

Afegeix que res té que veure amb la campanya a que's refereix el senyor Rosés.

Tot seguit s'entra a la

Ordre del dia

S'aproven sense discussió varis dictamins d'escassa importància.

El senyor Arola, al donar-se compte d'un de Governació referent a unes factures de drogues, se queixa de la forma amb que's fan aquestes adquisicions.

El senyor Vidal i Valls li contesta que com a president de Governació procurarà reunir la ponència que ha d'entendre en aquest assumpte a fi d'impulsar la resolució del mateix.

El senyor Rosés demana explicacions sobre un dictamen d'estadística en el que es proposa una suma per a gastos electorals.

Les explicacions les hi dona ampliament el senyor Vallet.

Queda aprovada l'ordre del dia i s'entra en el període de

Moción

El senyor Dessy Martos torna a fer-se ressó de les queixes del veíat i de la premsa per l'estat del paviment de les Rambles, qual esfaltat s'ajorna indegudament i infinitament.

L'alcalde li contesta que havent concedit el governador l'exercici de substat, se procurarà fer tot lo possible per a activar aquella millora.

El senyor Rocha pregunta què ha fet la ponència que s'nomenà per a organitzar la policia d'abastaments en els 14 mesos que porta d'existència.

Demana a la presidencia que ordeni el funcionament de dita ponència.

Aixís ho promet l'alcalde.

Sense discussió s'aproven les següents:

Proposicions urgentes

Una sotscrita pels senyors Rocha, Llanza i Rovira, proposant que per a atendre a les obligacions del pròxim mes de març, que's calcula importaran 5.800.000 pessetes, s'aprovi l'adjudicació de fonaments, formada per la Comptaduria municipal pels capítuls dels pressupostos vigents.

I una altra sotscrita pels senyors Rosés, Nolla i Andreu, per a que s'indiqui a la Compañia de Tramvies de Can Tunis la necessitat de suspendre el servei de dit tramvia en el trajecte en que's verifica el rebaixament o desmunt de la carretera del Morrot verificant els trasbordos necessaris per a que circulin sense perill els convois de l'expressada Compañia.

Que s'ordini al contractista de dits treballs disposi la seva execució amb la major rapidesa possible enlestint el des-

munt, d'acord amb la Secció facultativa per tants punts com sigui possible.

Que aprofitant l'execució dels presents treballs, se faci extensiu el desmunt a tot el maciç que resta entre la carretera i el mar, fins obtenir una plataforma o mirador a nivell un poc superior de l'actual carretera.

Que per a aquests treballs, que han de constituir una veritable millora i evitar en lo successiu per al trànsit els perills inminents que suposa la circulació per aquell lloc, se consigní la suma de 18.000 pessetes a que aproximadament ascendiria la quantitat necessaria per a practicar tals treballs, ademés del remanent de la contracta amb que's relaciona.

Que s'interessi de la Quefatura d'U. i O. el prompte acabament de l'estudi a la mateixa encomanat, del passeig superior per les laderes del Morrot que han d'evitar en definitiva els esllavissaments de dita muntanya.

Transferències de oró

El senyor Pich crida l'atenció del Consistori sobre una comunicació de l'Alcalde respecte a una transferència de pessetes 916.000 per a atencions diverses.

Els senyors Juncal, Vallet i Vidal i Valls demanen que l'assumpte sigui objecte de l'estudi d'aquestes transferències a fi d'averiguar quines són les atencions preferents.

El senyor Muntanyola diu que aquí mateix se podrien desglossar les partides i donada l'urgència del cas, pendre un acord.

El senyor Pich diu que existint un acord consistorial respecte als efectes de les transferències, la Comissió d'Hisenda deixa damunt la taula l'assumpte a la responsabilitat del Consistori.

El senyor Muntanyola diu que's podrien reunir les comissions a fi d'abreviar i guanyar temps.

Després de requerir el senyor Abadal que a la sessió vinenta estigui despatxat el dictamen, s'acorda que l'assumpte quedi per a la sessió pròxima.

Damunt de la taula

Després de tres mesos d'estar damunt la taula s'aprova amb el vot en contra d'en Muntanyola — que regateja misèries — un dictamen per a la compra de 200 cadires a 2 pessetes una per a «deixar-les» a l'Escola Normal, per a ésser utilitzades en unes conferències culturals.

Aixís fa administració el regidor regionalista senyor Muntanyola!

Després de breu debat s'aprova un dictamen proposant no accedir a la petició de deixar de complimentar el contracte amb l'U. E. P. F., en virtut del qual, després del 27 de maig de 1913, l'Ajuntament venia obligat a restituir a dita empresa 450.000 pessetes de les 500 mil dipositades per a la concessió del servei.

Havent transcorregut les hores reglamentaries, l'alcalde aixeca la sessió a tres quarts de deu.

Teatres

Teatre Principal
Dues nocions diaries
GRANDIOSA EXIT
de l'obra del excel·lent poeta Gabriel d'Annunzio
Cabiria
LA OBRA DEL DIA

DIUMENGE PROXIM TRES SESSIONS
Tarda a les tres i quart. — Tarda a les sis i quart. — Tarda a les nou i mitja.
Se despatxa a comptaduria sense augment.
AVIS: Aquesta pel·lícula no's projectarà en a tre local de Barce ona.

Gran Teatre del Liceu
Empresa JOAN MESTRES — Gran Compañia de Opera Italiana
SCOGNAMIGLIO CARAMBA
Disabte debut amb la celebrada Opera en 3 actes de F. Lohar
EVA
Serveixen per aquesta funció les localitats del dia 20.

Teatre Tivoli Compañia de sar-cuela i opera VI-DAL, FREIXAS I PUCHADES. Avui divendres, tarde a les 5, matinee especial: la Opera espanyola en 3 actes de gran exit «La Tempstad-bu-taca amb entrada 0'60; general 0'30.—Nit a les nou i quart. Primer «Al aire libre», a g'n, «El húsar de la Guardia», tercer, exit creixent, la revista de gran espectacle en dos actes, «Paris Alegre». Demà Dissabte, tarde; a les 5 «Paris Alegre», (dos actes), N' trocís programa amb el restreñno de la revista de gran espectacle, en un acte i vuit cuadros, «A palas desconocidas» i debut de LOLITA ARELLANO.

Teatre Nou Avui divendres tarde a les quatre i mitja. Butaca amb entrada 0'30, entrada 0'10 «La España de pender», a les cinc doble, butaca amb entrada 0'60, general 0'20 primer, «E enterro de la sardina», segon «Una mujer inde-cisa».—Nit a les nou en punt, primer «Mar-xa», segon, estrena de la revista fantástica en un acte i cinc cuadros, lletra de Perrin i Pala-dia, música del mestre Calaja, «Los dioses del dia», cinc magníficas decoracions noves dels pintors GARCIA, ROS I FERNANDEZ, magnífica sars raria i atrés, presentació espléndida.—Demà disabte i diumenge, co ossals funcions.

Gran Teatre Espanyol
Compañia de vaudeville de ELENA JORDI. Director ALEXANDRE NOLLA Avui divendres Nit a dos q aris de deu. Primer, «La ma-lea de oncle», Segon, el grandios exit de riure, el rey de s vaudeville en tres actes,
El número 18
presentació espléndida, graciosa sessió de hip-notisme. Gran luxe amb toietes. Diumenge a de tuit d'imes representacions en dia de festa del exitat «El número 18».

Teatre Apol Avui divendres no hi ha funció per donar lloc als ensaigs del drama FAUSOMAS O EL LADRON INCOMPRENSIBLE, que s'estrenarà demà.

Teatre Cómico Dissabte, 27 De-but de la gran-diosa compañía de vaudeville catalá, dirigida pels primers actors JOSEF SANTPERE I FER-RAN BOZZO, de la que forma part la mo-nissima actriu AMELIA MEYER. — Estrena del vaudeville en tres actes, origina de M. En-nequin, traduít al catalá per en Bonaplata Ale-n-torn
ELS HONORS DE L'ADULTERI
decorat nou per a totes les obres, Presentació espléndida.

Cines

Gransaló cine Doré
Avui dijous, hermoosísim programa de cinematograf
5 Colossals atraccions - 5
Exit gran de la troupe d'acrobates saltadors
12345 Wernoff 12345
Exit de **Mis VENTUR**
amb els seus goscos enlostrats.
Entusiasme del colossal artista en els seus treballs de ventri-cuo imitador i musical
Exit sempre continu i justificat de la més popular de nostres cançoncetes
Carmen Flores - Carmen Flores
Grandios exit de l'eminent cantant d'aíres regionals i flamencs

Pilar Garcia
Aviat molt aviat
Les Romeu

SALA MERCE
Extraordinari programa per avui de sensacio-nals pel·lícules.
El fill de la presó
200 metres
Estratagema trágica
700 metres
La víctima
1.100
Els moneders falsos
600 metres

Salvats per un idiota, Sonamé me i cloroformo, Kri Kri sufragme La ciutat rosa, etc.
Visiteu les
GRUTES FANTASTIQUES
EL PALAU DE LA RIALTA
Varies
FRONTO COM TAL
Avui a les quatre dos partits.
Rojos: CAZALISI EGUA.
Blaus: ANACABE I LARRINAGA
Entrada a Concha 2 pessetes. A primer pla.

Gran café de Novitats
SALA DE MATCHES DE BILLAR
Tots els dies els millors professors de la tuc. — Entrada lliure,
Concerts
Palau de la Musica Catalana
Dilluns primer de Maig, a les nou i mitja
GRAN CONCERT ORGANISAT A BENEFICIA de la Creu Roja Francesa
amb la cooperació de les eminents artistes
ELENA GILINA, soprano; E. GRANADO, I. MONTURIOL, TARRÉS, pianistes; F. tenor; Programes i localitats, magis: en a sica Casa Dotesio, s. l. 3, Porta de l'Angel.

ALCAZAR 7 - UNIO
Tots els nits a les
FURCO
Gran Palais Joyou Antic CO-NOBERT
PROXIMAMENT
Sorprenents MATCHES executius en el Real Joo de billar per notables i hábils senyoretas artistes

ROYAL OONBERT - MUSIO-HALL
Marqués del Duero, 108, davant Teatre Cóm-ico
Grans Concoris tots els dies carls i nits, una important: «Compañia de Varietés»

Teatre Arnau. — Musio-H
Grans concorts tots els dies de la nit, a pe de Varietés. Continuant debuts.

LA GIRALDA
SANT RAMON, 6
Concerts tarde i nit per 20 ARTISTES i quintet. SERVEI PER 25 SENYORETES
Musio-Hall LA BUENA SOMRA
Tots els dies tarde i nit
GRAN CONCERT
CELEBRITATS MUNDIALS
ENTRADA LLIU

Imp. d'EL: POBLE: CATALA, Est. 10

DERROTXE DE SALDOS
ROGER GERMAN S. CARME, 12, PRAL.
HAVENT-NOS FET CÀRREC DE NOU DE TOTES LES EXISTENCIES D'ALTRA IMPORTANT CASA, HO LIQUIDEM TOT A MENYS DE LA MEITAT DE PREU DE COST

Mitjons seda, senyor, a 1'25 ptes. parell.	Guans imitació gamusa y seda li- 0'75 ptes. parell.
Mitjons cotó, senyor a 0'35 »	lín, a 0'05 » una.
Mitges senyora, a superiors, doble 0'75 »	Rode a fil i seda, 200 yardes a 0'15 »
so, a 0'75 »	Rodets fil superior, 500 yardes a 0'15 »
Mitjas transparents, a 0'75 »	Inicías de bordat finis, a 0'25 » doz.
Goimes seda pa. lligas, superiors a 0'10 » pam.	Agulles cusir, 3 papeis per 0'10 »
Mitjons noi, superiors, a 0'20 » parell.	Cinats seda ina, per 0'10 »
Vels seda pera sombrers, a 0'35 » metro.	Valencia imitació, peça de 11 me- 0'25 »
Gasa Grespó seda doble ampla, a 0'50 »	5.000 peces broda gran assortit, 80'45 » peça
Puntilles imitació Valenciennes, a 0'05 »	CINTES L. BERTY —
Puntilles seda, a 0'05 »	1 112 3 5 9 12 22 40
Pantilles imitació coixí, a 0'30 »	0'05 0'07 0'10 0'15 0'20 0'30 0'40 p. metre
Tapa costures, peça de sis mitja, a 0'15 » una.	

Tots els demés articles, que son moltíssims, están, en relació, barattíssims com els anuntats

Fixeu-s'hi bé.-Carme, 12, pral.

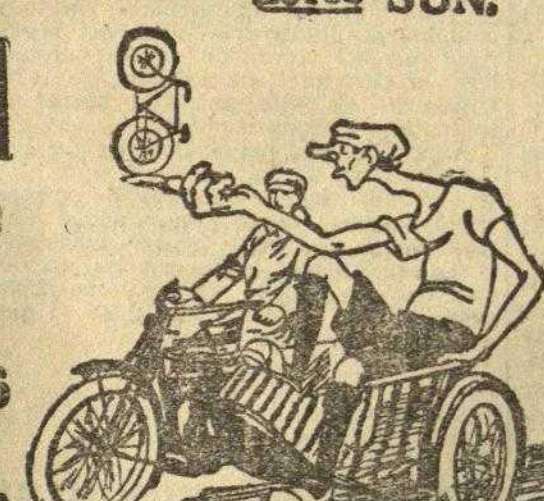
DINER en 2.ª al·locació, us de fruits, part indivisiu sobre garsas, plàtans, ca rustes i tota granja que convingui. Ram-b a Santa Mónica, 4, entrad.

El A. B. C. Hospital, 121
Màquines per cosir, garantitzades
Des de 30 pessetes
Accessoris i reparacions

DINER en 1.ª al·locació i sobre valen-dosels i part tot arial, en lis-tres propietaris, industrials i comerciant-cos de 12 a 200 al mes.

CICLES
SANROMA
Els més solides i lleugers

Telefon 1445
Balmes 62
BARCELONA

VENERI
CURA RAPIDA AMB LES ESPECIALITATS DE LA
FARMACIA PARADELL, Comte de l'Assalt, núm. 28

LINEA PINILLOS
Servei ràpid i de gran luxe al Brasil-Plata
Travessera ca 15 dies
A Santos, Montevideo i Buenos Aires
sortirà de Barcelona el dia 17 de Març el vapor INFANTA ISABEL.
Admetent càrrega i passatgers per a dits ports i càrrega amb trasbord per a Santa Fé, Asunción i ports de la Patagonia
Servei ràpid i directe per Nova York, Nova Orleans i Galveston
Vapor MARTIN SAENZ sortirà de Barcelona sobre'l dia 21 de febrer.
Admetent càrrega i passatgers per a dits ports.
Servei a les Antilles i Estats Units amb sortides fixes quinzenals
C. WIFREDO, 5 de Març.—Puerto Rico, Mayaguez, Ponce, Santiago de Cuba, Havana i Matanzas.
Admetent ademés càrrega i passatgers per a Las Palmas, Tenerife, Santa de la Palma, Nova Orleans i Galveston i càrrega amb contenedor directe per a San Juan, Nuevita, Puerto Padre, Gibarai, Batabanó amb trasbord a la Havana i per a San Ni-pe, Guanánamo, Manzanillo i Baracas amb trasbord a Santiago de Cuba.
La càrrega es reb al tinglado de la Compañia (moll de les Balcells).
Presten aquest servei magnífics vapors de gran marxa amb espaloses camins de pè-mers i segona classe instal·lades sobre coberta. Camarots de luxe i de primera. El pas-satge de tercera s'allotja en amples departaments. Enllestiment elèctric. Telègraf Mar-Consignatari: Rómul Bosch i Alsina, Passeig d'Isabel II, 1, pis primer.

PIANOS Y HARMONIUMS
de lloguer, desde 3 pes a 15 pessetes al dia
Carrer del Bruu, núm. 7A, entradilla, pral.

Unión Empresarios de Pompas Fúnebres, S. A.
Servei Municipalitzat

En virtut d'haver comensat amb l'etxa 8 del passat juliol, el nou règim municipal relacionat amb es serveis de pompes fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que essent la concessionaria del Excm. Ajuntament per a la prestació de dits serveis, ha establert a seva Central, oficines, sucursals i estafetes en els següents punts:

Central, oficines, fàbrica i tallers, carrer Camp Sagrat, núm. 24, telefon, 2691

DISTRICTE 1. ^o SUCURSAL, SANTA BÀRBARA, 13	TELEFON 1895	DISTRICTE 5. ^o SUCURSAL SANT PAU, 72	TELEFON 1917	DISTRICTE 8. ^o ESTAFETA, SARAGOÇA, 119 BIS	TELEFON 7809
" 1. ^o ESTAFETA, WAD-RAS, 236.	" 8233	" 6. ^o " ARIAU, 17	" 2490	" 9. ^o SUCURSAL, SANT ANDREU, 201	" 8265
" 2. ^o SUCURSAL, ALTA SANT PERE, 78	" 1767	" 7. ^o " CAN NGE PIBERNAT	" 6104	" 9. ^o ESTAFETA, MAJOR, 27 (HORTA)	" 8099
" 3. ^o " PALLA, 8	" 949	" 7. ^o ESTAFETA, BLAY, 56	" 3400	" 10. ^o SUCURSAL, CLOT, 59	" 8234
" 4. ^o " LAURIA, 49	" 2643	" 8. ^o SUCURSAL, TORRENT DE L'OLLA, 133	" 7757		

En tots els prerrelacionats locals, serà el servei permanent tenint de dirigir-se a qualsevol d'ells, sigui personal o telefonicament als avisos de defuncions, per a l'immediata prestació del servei.

Al mateix temps prega la Empresa concessionaria, se dirigeixi a les oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc la implantació i desenrotllol del nou règim municipal establert, puix així serà deguda i immediatament atesa i subsanada qualsevol deficiència. — NOTA: 1.ª Tot ciutadà té dret mitjançant certificat de pobresa estés pel senyor arcalde de barri, a un enterrament dels anomenats Beneficència Municipal, completament de franc.—2.ª Aixís mateix pot optar per un enterrament dels anomenats econòmics, compost de ataud blanc o negre, coche fúnebre, despatxos parroquia, ju'jat, verificació i una berlina de quatre asientos de acompanyament, per la quantitat total de 20 pessetes els pàrvuls i 25 pessetes els adults.